

Ni materialnega sveta - 2. del - Svet Mrtvih proti Svetu Živih - Yazhi Swaruu

https://www.youtube.com/watch?v=7IAEk_MxrVU

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
9. december, 2021

Ni materialnega sveta - 2. del - Svet mrtvih proti svetu živih - Yazhi Swaruu

Izvirnik v španščini:

Yazhi: Ko govorim v absolutnih terminih in svoje stališče predstavljam kot absolutno, ali trdno resnico, imam v mislih to, kako vidim stvari s svojega posebnega stališča in na podlagi svojih izkušenj. To je oblika jezikovnega izražanja in ne vsiljevanje z moje strani, da bi verjeli temu, kar pravim, in ne stališčem ali različicam drugih. Stvari navajam s svojega zornega kota, na podlagi vsega, kar sem se naučila, doživela in kar mi nenehno prihaja na misel.

Z vsemi vami to delim le kot referenco, da boste imeli več informacij, ali kot vzpodbudo za razmislek v procesu oblikovanja vaše osebne in posebne kozmogonije.

Primer tega je, ko trdim, da je vsako zavestno bitje na katerikoli ravni sestavljeno iz (več) zavesti z manjšim kognitivnim in zavestnim razvojem, ki posledično tvorijo tudi kompleksnejša bitja. To pomeni, da obstaja razpon zavesti, ki sega od zelo preproste do absolutne, Prvotnega Vira ali kakorkoli že želite to poimenovati.

To je tudi omejen način razlage nečesa, kar je preprosto nemogoče razložiti, saj bo vsaka teorija ali empirična izjava, ki jo razvijemo z našega evolucijskega položaja uma, ne glede na to, na kateri ravni je, pomanjkljiva, saj z vidika Absolutnega nič, kar rečemo, ne bo predstavljalo objektivne resničnosti delovanja Absolutnega. Z naših ravni uma in zavesti je preprosto nedosegljiva.

Glede na to, vam ga opisujem kot razpon uma in zavesti, ki sega od malo do skoraj nič, v kumulativnem gradientu vse do Vsega, Prvotnega Vira. Kjer bi bila tudi to razlaga zaznavanja z necelovitega vidika, saj z vidika Absolutnega, Izvora, obstaja in bi lahko obstajala le ena masa, ki je ni mogoče opisati, ki vključuje vse, pri čemer mislim vse, v absolutnem pomenu besede VSE. Kjer vsaka vmesna točka, ali vsak koncept, ki jo poskuša opisati, na primer moj prejšnji gradient zavesti, ki gre od najnižjega do samega Vira, ostaja kot koncept ali ideja, ki jo vsebuje morje misli, ki so in ki tvorijo VSE.

Vse, kar obstaja, je obstajalo in bo obstajalo, je vsebovano v eni sami masi, nečasovni, brez določenega časa in brez lokacije. To so ideje v enem velikem skupnem umu. S tem kot osnovo je očitno, da so vse stvari povezane med seboj, še bolj pa tudi vsi umi mislečih bitij. Tudi v tem primeru gre le za ideje, ki jih vsebuje masa vsega.

Če razširimo slednje, ostaja klasični koncept, da je biologija življenje, energetski in mineralni svet pa tvorita življenje le kot gradniki ali sestavine, potrebne za njegov nastanek, še ena poenostavljena razlaga, saj je vse, kar zaznavamo s stališča materialnega sveta, pozornost klasičnega življenja Lyriske osebe, ki temelji na nizkih gostotah, kot sta 3D ali 5D (napačno poimenovana in omenjena le kot groba referenca), vse, kar je, vse, kar je vidno, pa naj bo čista energija, naj bo zrno peska, jedro atoma, elektron, karkoli si že lahko zamislite, vse je bitje, vse razmišlja in vse je "nekdo" z umom in zavestjo. Kot sem pojasnila, preprosta bitja tvorijo kompleksnejša bitja. Vedno.

Koncept nove dobe, ki pravi, da smo vsi povezani in da smo vsi eno, se v skrajni preprostosti razteza in ne doseže želenega cilja, ter zbledi v primerjavi s tem, kako je v resnici. To pomeni, da so vsa bitja, živa ali neživa, vse, kar obstaja, spet z najbolj razširjenim pomenom besede VSE, so deli ali delci zavesti, ki ne le oblikujejo to, kar je z enega ali drugega vidika bolj zapleteno bitje, ampak so sami po sebi VSE in sam Izvirni Vir. Od zrna peska ali elektrona, do celotne galaksije ali več, so, in to potrjujem, holografski delci Izvirnega Vira, ki po pravici vsebujejo vse njegove attribute. To ponovno ostaja samo še en način razlage nerazložljivega.

Ni materialnega in duhovnega sveta, ni drugih dimenzij, ni alternativnih časovnih linij, ni vzporednih vesolj, ni gostot. Vse to so koncepti in ideje, ki skušajo pojasniti nekaj prevelikega, da bi ga bilo mogoče razumeti z nižjih ravni obstoja - zavesti, pri čemer je tudi ta še en koncept. Še ena ideja. Kajti, kot sem rekla zgoraj, vse, kar je in kar lahko je, je že Vse.

Vse, kar obstaja, in vsi mi na splošno smo ideje. Smo navezanost na niz konceptov, ki določajo naše meje, ki pa nato ne obstajajo. Navezanost na koncept vsega, kar vsak človek razume kot tisto, kar ga opredeljuje, vse, kar vključuje kot del te osebe, tako zavestni kot nezavedni del, vključno s tem, kar zavračamo kot nas, tvori "jaz", navezanost na "jaz" pa bi lahko opredelili kot Ego. To pa niso nič drugega kot navezanosti na ideje, koncepte in prepričanja, ki jih ima vsakdo. "Ima" tudi kot duša, brez religioznega naboja, saj duša ni "nekaj" ... tvori jo le skupina idej v velikem umu v obliki konstante; vozlišče, ki ga tvorijo stacionarni valovi s posebno harmonijo, ki jih ohranja prilepljene drug na drugega in tvorijo nekaj, za kar bi lahko rekli, da je "oseba", določen posameznik.

Vsak posameznik, vsaka "oseba", bo s svojimi navezanostmi na te ideje nepopravljivo ustvarila mentalni filter, v katerem ne bo mogla videti ali razlagati svojega okolja drugače, kot skozi prizmo svojih navezanosti in idej. Zavrača vse, kar ne ustreza njegovemu posebnemu pojmovanju tega, kdo je. Zunanji svet osebe je le odsev tega, kdo je, vendar to trdim kot absolutno. To JE oseba, ki ne odseva iz svoje notranjosti, da bi ustvarila zunanji svet ali okolje, kot skuša razložiti New Age, ampak zunanji svet v dožemanju vsake osebe JE oseba sama, brez meja, kot da bi živela na nekem kraju in bila nekaj manjšega, kar je v tem kraju ali svetu-okolju.

Oseba sama je svoje okolje in njeno okolje je oseba, ki je po drugi strani opredeljena skozi prizmo tega, kar zavrača in kar vključuje v svojo opredelitev "jaz", ki bo oblikovala navezanost na ideje, imenovane Ego.

Na tej točki vam poskušam pojasniti, zakaj ni in ne more biti "materialnega sveta" in "duhovnega sveta", niti ne more biti časa, prostora ali razdalj. Vse to so ideje in navezanosti na koncepte, ki jih vsebujejo osebne opredelitve tistih, ki imajo "jaz" in Ego.

Samo telo je le manifestacija skupine idej in je tisto, kar oblikuje iluzijo bivanja v zunanjem svetu, medtem ko oseba-zavest JE njen zunanji svet.

Koncept, da vsaka posamezna oseba na poseben način oblikuje svoj svet in ga v večji ali manjši meri dodaja kolektivnemu mišljenju, ki si z njo deli njene ideje, s čimer oblikuje skupni "zunanji" svet, ne da bi bil povsem neveljaven, je v resnici le še en poskus razlage, da je preprosto vsaka oseba-zavest vse, kar obstaja, vsebovana in iluzorno omejena z lečo ali " omejevalcem vsebine " svetov, imenovano navezanost na to, kar opredeljuje njen lastni obstoj in individualnost, njeno skupino idej, ki oblikuje njen Jaz in Ego, ter njeno navezanost nanjo. To je tisto, kar omejuje ali ustvarja iluzijo omejenosti, da obstajajo univerzalni, materialni ali fizikalni zakoni, ki so "nezlomljivi". To je le še več idej in navezanosti na takšne koncepte!

Če preidemo k Času, ta nikoli ne more biti stalnica, niti ne more biti nekaj, kar bi bilo ločeno od uma. Je preprosto evolucijski proces, s katerim se razvija misel. Je rezultat notranjega dialoga uma. Vedno bo relativen, vedno bo plastičen. Čas ste vi in vaše ideje ter kje in kako jih obdelujete. Vaše navezanosti na možno in nemogoče doseči, so navezanosti na vaš Jaz in vaš Ego, ki jih ne zavržete iz strahu pred izgubo individualnosti, iz strahu pred izgubo tistega, kar vas opredeljuje. In to je tisto, kar zaustavlja vašo miselno širitev.

Prostor, razdalje temeljijo na Času, saj brez mere ni razdalje. Odvisne so od časa, zato so ideje. Enako velja za energijo in materijo, iluzorne interpretacije ... To so le ideje, ki jih vidimo skozi prizmo drugih idej, ki jih opredeljujejo kot nekaj in ne kot nekaj drugega. In za razlago tega je telo kot tako, dober primer kajti, če obstaja telo, potem obstaja materija, če obstaja občutek toplote ali mraza, obstaja energija, in če se rodim, živim in umrem, obstaja Čas. Spet koncepti in navezanosti, ki podpirajo še več konceptov in navezanosti.

Tako ne more biti življenja, ne more biti smrti, ne more biti časa, ne more biti razdalje in prostora.

Vse je vsebovano kot ideje, ki se pretakajo v enem velikem umu, ki ste vi, celota, ki je vsak od nas, vključno z zrcni peska. Z najbolj razširjenega vidika smo vsi eno, eno, Vir. Vsaka oseba, ki je v vašem dojetanju "druga", je tam le zato, ker imate idejo, da je tam zaradi uporabe in zaradi navezanosti na koncepte svojega Jaza in Ega, ki jih ne opustite tudi, ko jih želite opustiti. Torej vse, oseba, mineral, energija, rastlina ali žival, ki jo srečate, ste spet vi, vedno v večnem zdaj. Onkraj časa in prostora.

Smrti ni. Ni življenja. Le še več konceptov in navezanosti nanje.

Sedaj pa spregovorimo z vidika objektivnega opazovanja nekoga, ki analizira ljudi, ki pravijo, da so živi. Iz njihove skupine navezanosti, ki jih opredeljujejo, z njihovim "jazom" in egom, je povsem upravičeno razbrati, da obstajata življenje in smrt. Zdaj ne govorim z bolj razširjenega stališča, temveč le z objektivnega stališča tiste skupine ideoloških omejitev, ki se imenuje inkarnacija.

Tam seveda obstajata življenje in smrt kot izkušnja, boleče je izgubiti ljubljene osebe in zlorablja se reči, da smrti ni. Vendar je v tem še kaj več.

Skupina idej, ki ohranja dožemanje koncepta, da si živ, je skladna z navezanostjo na zakone, ki določajo, da te je nekaj, "tisto", ubilo. Toda to, kar vas je oblikovalo, je tu, vaš um, vaše ideje in celo vaš Jaz in Ego.

Tako kot ste oblikovali navidezno zunanji koncept materialnega sveta, boste oblikovali tudi duhovni svet, posmrtno življenje, svet mrtvih, svet med življenjem ali kakor koli ga že želite poimenovati. Vaš svet, "materialni" ali ne, oblikujejo vaše ideje in navezanost nanje.

Zato trdim, da je to, kdo ste, to, kako živite, in da je vaš svet, vključno s tem, kar zavračate, ne le s tem, kar vam je všeč in kar imate radi, vključen v vaše sprejemanje "tega", osebe ali stvari, v vas, saj vam to pomaga opredeliti, kdo ste, opredeliti vaš Jaz in vaš Ego.

Ko "umrete", zapustite skupino idej, ki oblikujejo vaš materialni svet ... in na popolnoma enak način boste oblikovali svoje posmrtno življenje. Vztrajam, ne kot nekaj zunaj vas, temveč kot to, kar že ste. Vaš svet, vaše okolje, oblikujete vi, ker ste to vi.

Vse, kar imate, kar mislite, vaše vrednote, vaše navezanosti, vaši koncepti, vaša etika in duhovnost, to ste vi. In to "vzamete s seboj", ko umrete. Oblikujete druge resničnosti, svoj duhovni svet, svoje posmrtno življenje.

Zato obstaja svet "mrtvih", ki je zrcalo materialnega sveta. Iste ulice, isti ljudje, isti "zemljevid", ker so to navezave ljudi, ki so zapustili svoje koncepte materialnega sveta in tvorijo zrcalni svet, ki ga z umetnostjo svojih misli, ki so človek sam, ki mu ne dovolijo, da bi presegel in tvoril druge, bolj razširjene resničnosti, "navežejo" in tvorijo svet, ki je skoraj podoben "resnično-materialnemu", vendar večinoma na dekadenten in ponorel način.

Oblikovali se bodo enako lepi in mirni svetovi, polni miru in lepote. In vse vmesne različice. Tudi to je še en sklop idej, za katere vztrajam, da jih delim z vami brez namena, da bi vam karkoli vsiljevala.

Pozabite na osnovne koncepte, kot so karma, vzrok in posledica in podobno. Ti služijo za razlago stvari z ene ali druge ravni zavestnega mišljenja. Vedeti morate le to, da ste vaše okolje vi in da vas omejujejo vaše ideje in navezanost nanje, ki tvorijo vaš Jaz, vaš Ego.

Še posebej tiste dele, ki vam v vašem okolju niso všeč, saj so to deli, ki vam v vas niso všeč. Zato se nikoli ne smete bati soočiti s svojimi strahovi in tistim, kar vam pri sebi ni všeč. Ker to le zakopljete v nezavedno, materialno nezavedno in admatično-duhovno nezavedno, ki oblikuje, kdo ste v življenju in ne (vaša napačno poimenovana duša).

Vi ste Vse, vi oblikujete Vse. Edina stvar, ki vas omejuje, so vaše ideje in vaša navezanost nanje.

Ne obstajajo "pastozne" gostote, kjer je manifestacija "počasna". Izgovori in navezanost nanje. Vse je ena sama masa, Izvirni Vir. To ste vi. Ne glede na to, ali vas frustrira videnje rezultatov ali ne, ali zavračate svoj svet, ker se ne sklada z vašimi predstavami o tem, kdo ste, o vašem JAZU in vašem Egu, če vam je to všeč ali ne, tudi to ste vi. Z njim se lahko soočite le brez strahu. Ključno pa je soočanje s samim seboj. Vedno. To je problem. Vaša navezanost na vaš Jaz in vaš Ego, ki je korenina vseh vaših težav.

Če se premaknemo naprej, z več zornih kotov opišem več stvari, ki se velikokrat ne le zdijo protislovne, ampak so tudi protislovne. To je zato, ker je sam obstoj sestavljen iz nasprotij, kjer je kot koncept, vse veljavno, še bolj z vidika Absoluta, kjer je vse integracija, zato združuje veljavno in neveljavno, lažno z resničnim, saj so na koncu le ideje v umu, ki jih poskuša razvrstiti na eno ali drugo stran dvojnosti, z uporabo vrednot in idej, ki so omejene z mejami opazovalčeve zavesti, ki jo po drugi strani določajo njegove navezanosti na to, kar ga opredeljuje kot "jaz" in kot Ego, ter še bolj opredeljuje to, kar zavrača kot opredelitve sebe.

Ker tukaj s polnim namenom opisujem in uporabljam Jaz in Ego kot manifestaciji dvojnosti ene in iste osebe. Prisotna v vsem, razen v Izvoru, saj je Vse.

S tega stališča vam zdaj opisujem, zakaj zame, z mojega posebnega vidika, ne obstajajo nobene gostote ali časovne linije, nobena vzporedna vesolja niti nič, kar bi bilo opredeljeno kot eksistencialno področje, skupno ali ne.

Pred mojimi sogovorniki, mojimi drugimi različicami mene samega, mojimi prijatelji in drugimi ljudmi sem med tisočeriimi drugimi teorijami opisala, da je vesolje sestavljeno iz eksistenčnih gostot, od preprostih do kompleksnih. Najprej so jih naštel kot 1D, 2D, 3D in tako naprej do 12D ali neskončnosti.

Nato so ga opisali kot gradient, ki se dviguje od najnižje, ki bi bila 1D, mineralno kraljestvo, do katere koli visoke gostote, običajno 9D ali 12D, kot na grafu, ki se dviguje od preprostega do zapletenega, kot merilni trak, kjer točka pozornosti zavesti vsake osebe določa, od kod do kod bo zaznavala svoj eksistenčni svet. Realno, možno in nemogoče.

Čeprav so ti koncepti z razlagalnega vidika še vedno veljavni, kot začetek razumevanja, je čas, da napredujemo k opisom, ki so bolj v skladu s tem, kar osebno dojemam kot svoje poglede, ki jih delim z vami na razlagalen način, brez želje po vsiljevanju česar koli.

Vsaka oseba, ki se zaveda sebe, ni enota, temveč rezultat vsote ali združitve preprostejših zavesti, ki si po dogovoru delijo podobne zaznave, vendar nikoli enake. Enostavnejše zavesti opredeljujem s primerjalnega vidika do tega, kar tvorijo, ko se združijo, to je zavest z bolj razširjenim obsegom razumevanja in zaznavanja. Torej nihče ni oseba, nihče ni duša, ampak smo vsi zbirka vsot drugih ljudi, ki nas sestavljajo in nenehno napajajo našo zavest v neskončnem toku gravitacije, zavesti, ki se pretaka in združuje v vozlišča, ki jim pravimo ljudje.

Enostavni bodo tvorili kolonije medsebojnega sodelovanja, te pa bodo tvorile bolj zapletene. Odličen primer tega so celice v telesu, ki imajo svoj življenjski cikel, svoje zaznavanje, vključno z lastnimi notranjimi organi in reproduktivnim sistemom ter primitivnimi možgani v celični membrani. Zaradi združljivosti lastnosti se organizirano združujejo in tvorijo kompleksnejši organizem, imenovan telo, ne glede na to, ali gre za človeka ali ne.

Enako je z zavestmi, saj sem zgoraj ali prej razložila, da ni materialnega sveta, temveč le skupek navezanosti na ideje, ki so s svojo odločnostjo, da ostanejo kot zakoni, vsilile dožemanje, da obstaja materija. Ker je bilo vse od začetka vedno ideja.

Tako vsako osebo - točko pozornosti - zavest oblikujejo druge preprostejše osebe, te pa druge osebe s preprostejšim zaznavanjem in zavestjo, in tako naprej navzgor, pri čemer se oblikujejo kompleksnejša bitja, dokler ne dosežejo Prvotnega Vira.

Tako je vsaka oseba z zavestjo v sebi zame celotno veselje, za to osebo pa celotno veselje, njena lastna časovna linija in njeno popolnoma veljavno dožemanje vsega, kar obstaja in vsega, kar je mogoče in česar ni.

Po drugi strani pa vidim čas kot neposredno posledico procesov zavesti vsakega posameznika in je odvisen od njegove ravni mišljenja in osebnega širjenja. In vaše dožemanje razdalje in hitrosti bo odvisno od vašega časovnega dožemanja in vsega drugega, kar ga opredeljuje. Kajti hitrost in razdalja sta odvisni od Časa in Čas od zaznave.

Vidim, da točke pozornosti zavesti ne živijo v gostotah ali dimenzijah, ne v merskih gradientih, temveč v vrsti mehurčkov, ki vsebujejo njihove meje zaznavanja zavesti. Mehurčki, ki jih oblikujejo drugi mehurčki in se med seboj napajajo v stalnem toku zavesti gravitacije v morju, ki je eter in ki ga oblikujejo same.

Njihovi lastni mehurčki, enkratni in neponovljivi, ki vsebujejo vse, kar jih opredeljuje kot nekoga, kar želijo videti kot tisto, kar jih opredeljuje, in kar zavračajo kot tisto, kar jih prav tako opredeljuje.

Morje mehurčkov zavesti, ki se zaradi svoje enkratnosti dotikajo drug drugega. Deli se delijo in ti deli so dogovori o zaznavanju med ljudmi, ali skupinami ljudi.

S tem opisom skušam dati obliko nečemu, kar je nemogoče opisati z besedami, saj je očitno, da vsak opis, ki ga poskušam podati jaz ali kdor koli drug, ne bo ustrezal temu, kar v resnici je. Ne gre niti za to, kako jaz vidim stvari. Te miselne koncepte, ki jih imam, poskušam le opisati v nekaj oprijemljivega, kar bi lahko delila z drugimi.

Z "mehurčkom" označujem posodo z nečim v notranjosti, ki ima sama po sebi mejo, membrano omenjenega mehurčka. V njem kot v krogli je po mojem mnenju vse, kar ima oseba in kar jo opredeljuje kot nekoga posebnega. Kot sem že rekla, tisto, kar sprejema in ljubi, in tisto, kar zavrača, enako vse opredeljuje njega samega v "jaz" (pozitivna stran) in Ego (negativna stran) v posamezni točki zavestne pozornosti.

V tem primeru se bo ta mehurček-posameznik dotaknil drugih in bo imel s temi drugimi mehurčki-posamezniki skupne zaznave, ki so skupna področja za delitev.

In ni umeščen na nobeno lestvico gostot, saj vidim, da vsi ljudje v takšni ali drugačni meri, odvisno od leče, skozi katero gledamo, obstajajo v vseh mogočih gostotah, z vsemi mogočimi obsegi Inteligence, Misli in Zavesti, vse hkrati. Kjer ni mehurčkov, razen več pojmov, kot poskus, da bi dali obliko nečemu neoprijemljivemu in nemogočemu za opredelitev, saj bodo naši najboljši poskusi vedno neuspešni.

Poskus razlage neskončnega, tistega, kar se izmika vsem možnim miselnim konceptom.

Toda na koncu je vse skupaj ena sama masa Zavesti, ki je opredeljena kot številne posamezne osebe le z navezanostjo na eno ali drugo zaporedje idej, ideje pa so tiste, ki osebe omejujejo in jih oblikujejo kot take. Ideja o tem, da imaš mejo, da se nekje začneš in nekje končaš.

Vse, kar lahko obstaja, je zavest, vse drugo je iluzorno. Le navezanosti na like, ki jih je ustvaril ta isti totalni kozmični um.

Zato z lastnega stališča ne more biti smrti, saj je to le razrešitev zaporedja idej, ki opredeljujejo, kaj je inkarnacija. Smrt lahko obstaja le v umu živega. Smrt kot taka obstaja le v mislih živih.

Vi in jaz ter vsi drugi smo le Egregor*, ki ga oblikujejo naše navezanosti na naše ideje.

Smrti se lahko bojite le, dokler ste živi, potem boste vedeli, zakaj se je ne bojite. Popolnoma upravičeno se je bati smrti, ko smo živi. To kot dvojnost opredeljuje življenje samo. Enega brez drugega ne more biti. Poleg tega kot živi ljudje ves čas okoli sebe vidimo, čutimo in trpimo smrt. Še toliko bolj, če se to zgodi ljubljene osebi.

Vendar to velja le, dokler ste živi. In velja le, dokler smo v inkarnaciji brez spomina na pretekla življenja, saj smrt tam pomeni razpad, uničenje "jaz" in Ega. To je le navidezno, saj je to, kar je oblikovalo "jaz" in Ego, te iste ideje in te iste navezanosti nanje, obstajalo pred tem, kar imenujemo inkarnacija, in bo obstajalo tudi po njej.

Kopičenje izkušenj je neizogibno, ko živimo skozi inkarnacije, vendar jih lahko v celoti doživimo le brez popolnega spomina na vse, kar smo bili prej, in na vse, kar smo kdajkoli bili, kajti če bi bil spomin popoln, bi bili Izvirni vir, kar pa hkrati smo, saj smo vse. Kot vseobsegajoče se to odraža v zamisli o omejeni inkarnaciji v časovnem okviru z določenimi pravili možnega in nemogočega. Ustvarili smo jih sami.

Smrt je neizpodbitna. Strah pred njo je izbira. Če se je namreč ne bojimo, ko smo živi, bo smrt izgubila svoje zobe. Ker se ni treba ničesar bati, nikoli. Vendar se lahko po lastni izbiri, smrti bojimo tudi, ko smo mrtvi.

* Egregor –angelsko astralno bitje iz Knjige o Enohu, kot produkt kolektivne človeške zavesti –opredelitev iz drugih lekcij Swaruu (op.p.)

Strah pred smrtjo, ki se odraža v tem, da si ne želimo razkroja Jaza in Ega, ki se tako ali tako ne bi zgodil, kot sem že pojasnil. To oblikuje navezanost na idejo ali potrebo po bivanju v svetu "živih", ki z duhovne strani ustvarja enake ali podobne svetove, v katerih "živijo" ne-inkarnirani, svetove, ki se kažejo na podlagi njihovega dojemanja, njihovih omejitev, njihovih "Jazov" in Egov ter njihovih navezanosti nanje. (Spet uporabljam "svet živih", "svet mrtvih" itd. kot pojasnjevalne izraze in si pri tem ne nasprotujem).

Ker je vsak svet, eksistencialna sfera, po dogovorih med različnimi individualnimi točkami pozornosti zavesti, ki se dojemajo ločeno druga od druge, zaradi svojih navezanosti na tisto, kar jih določa, ne vidim in ne zaznavam nobene razlike med eno ali drugo sfero, kar zadeva njihovo veljavnost. Vse vidim kot enako resnične. V tem primeru na primer svet živih in svet mrtvih. Vsi so manifestacije ali izpopolnjeni Egregorji uma, ki ga po drugi strani oblikujejo drugi, preprostejši v svojem razmišljanju in razumevanju.

To pomeni, da je vsaka sfera-gostote ali eksistenčni svet, vsaka časovna linija, vsako vzporedno vesolje samo po sebi oseba-posameznik.

Preproste zavesti-posamezniki oblikujejo druge, bolj zapletene, in te druge, bolj zapletene. Vsaka od njih, bo s svoje ravni in s svoje točke pozornosti, predstavljala celotno vesolje. To je tisto, kar mislim z "mehurčki" brez gradienta, ki se oblikujejo le z dodajanjem drugih.

Kar vidim in zaznavam, na kratko, je da ne obstajajo ločeni svetovi, temveč ena sama eksistencialna masa, ki je iluzorno omejena s koncepti in navezanostmi vsake točke zavesti pozornosti. To pomeni, da se svet mrtvih in svet živih ter vsi drugi svetovi prekrivajo. Ne obstajajo druge meje kot tiste, ki jih ustvarjajo ideje.

Vsak posameznik, ne glede na to, kje je ali "živi", na strani živih ali na strani mrtvih ali karkoli drugega (kot so gostote, časovne linije, vzporedna vesolja in podobno), bo sam določil, od kod do kod in kako daleč bo lahko zaznaval in deloval.

S tem želim pojasniti, zakaj obstajajo pojavi, kot so duhovi in entitete, bodisi dobronamerne bodisi temne, ter vse vrste stvari, zajedavcev in bitij, ki so na Zemlji opisani kot pripadniki nižjega astralnega sveta in tudi višjih kraljestev ali gostot, če uporabimo običajne zemeljske opredelitve. Vsi so tam. Včasih jih zaradi dogovorov z zaznavnimi navezanostmi ne vidimo, toda prav zaradi teh lastnosti eksistencialnih "mehurčkov", ki se med seboj prekrivajo, lahko nekatera bitja, ki naj ne bi obstajala v fizičnem svetu, včasih vidimo ali pa z njimi komuniciramo oziroma lahko spremenijo tako imenovani fizični svet.

To je le juha sporazumov o zaznavanju in s strani inkarnacije fizičnega telesa ta služi kot filter, da je pozornost usmerjena le na življenje v obstoju s sporazumi, ki ga opredeljujejo kot "svet živih".

Tako bo imela vsaka oseba, inkarnirana ali ne, svoje lastne omejitve, ki ji preprečujejo ali omogočajo zaznavanje in delovanje v drugih eksistencialnih realnostih.

Ker obstaja cela vrsta sporazumov, bodo nekateri ljudje lahko sodelovali z "drugo stranjo", prav tako pa bodo bitja in točke pozornosti na "drugi strani" lahko sodelovali z "živo" stranjo. Vse je odvisno od omejitev, ki si jih je vsaka posamezna točka pozornosti sama postavila zaradi navezanosti na ideje, ki jih opredeljujejo kot "nekoga", opredeljujejo njihov Jaz in Ego.

Drugih svetov ne vidite tam ali tu ali kjerkoli, le zaradi svojih dogovorov o zaznavanju, zaradi svojih omejitev, ki ste si jih postavili sami, vendar so tam. To, da jih ne vidite, še ne pomeni, da ne obstajajo.

Vse je v interakciji z vsem, ves čas. VSE, celotno Vesolje, je Izvirni Vir, ena sama MASA.

Zato obstajajo duhovi, entitete in vse drugo, kar "ne bi smelo obstajati". Določeni ljudje jih zaznavajo na podlagi dogovorov, dogovori pa so ideje, in ideje so frekvence. Zato bo posamezna frekvenca določala, kaj se zaznava, kaj se doživlja. Zato sporazumi določenih ljudi sovpadajo z lepimi stvarmi ali drugih z grdimi stvarmi. Pošasti ali karkoli drugega, kar vidijo. Toda to bo vedno kot neposredno zrcalo ali posledica vaših misli in tega, kdo ste.

Ste to, kar mislite, vedno ste bili Egregor svoje lastne kreacije. In vedno se boste razlikovali v svojih mislih, zato se boste vedno razlikovali tudi v tem, kar zaznavate. In v tem se skriva popoln nadzor, ki ga imate nad svojim celotnim življenjem in vsem, kar v njem obstaja: vaš um.

Vsako bitje, vsaka točka pozornosti, vsako bitje, mineral, rastlina, žival bo imelo svoj način interpretacije vesolja. Imelo bo svoje dožemanje, svojo raven zavesti, ki jo oblikujejo njegove izkušnje, tisto, česar se je naučilo v času svojega obstoja, ta pa se oblikuje glede na navezanost na svoje ideje, ki jih pridobi in s katerimi oblikuje svojo samopodobo, svoj Jaz, svoj Ego.

Tako imenovani materialni svet, kakor si ga razlaga vsaka rasa, če kot primer vzamemo človeštvo, je le interpretacija, ki je značilna samo zanjo, temelji pa na njenem zaznavanju in razumevanju, najprej na njenih omejenih petih čutilih, nato pa na uporabi sklepanja, ki teži k znanstvenosti. To pomeni, da elemente, ki jih prepozna kot obstoječe resnice, že vključuje v svojo resničnost z uporabo znanstvenega sklepanja, primer tega so radijski valovi.

Vendar je to še vedno razlaga, značilna za človeško raso, in prav tako bodo obstajale druge rase, druga bitja, ki bodo imela povsem drugačne koncepte. Nekateri se bodo ujemali s pojmi človeške rase, drugi pa ne.

Temu pravim "mehurčki", ki se dotikajo drug drugega, to so točke, kjer prihaja do dogovorov o dožemanju in razumevanju, znanstvenih ali ne. Vendar so to le točke, kjer se dotikajo drug drugega, z dogovori, ki si jih tako ali drugače delijo.

Zato trdim, da ne obstajajo eksistenčne gostote kot take, niti časovne črte, niti vzporedna vesolja, niti čas ali prostor. Vse to ostaja le kot definicije v okviru sporazumov o zaznavanju, ki podpirajo teorije in ideje, na katere je bitje ali skupina bitij močno navezana, ker močno opredeljujejo njihov koncept samoidentitete.

To, kar imenujejo gostote, dimenzije, časovne črte, čas, vzporedna vesolja, ni nekaj zunaj njih. Vi ne živite v dimenziji ali gostoti. To je le osebni proces, evolucija zavesti, ki ga mora vsako bitje oblikovati samo. Kot da je Bitje samo dimenzija gostote, ne pa da živi v dimenziji gostote, pri čemer izkušnja življenja v njej ostane iluzija, ki jo spet oblikujejo le njegove ideje in navezanost nanje.

Primer tega so dimenzije in gostote. Gresta z roko v roki, kajti višja kot je gostota, več dimenzij bo zaznanih, saj bo "višja" gostota dosežena z akumulacijo obdelanega in vključenega znanja z visokim razumevanjem, ki ga je subjekt vključil v svojo samopodobo, ki bo z navezanostmi določila, kdo je, njegov Jaz, njegov Ego, in tako razširila, kaj bitje samo razume in zaznava, kar bo oblikovalo občutek nadzora nad svojim življenjem, ki bo naravno povečal njegovo "vibracijsko" stanje.

Sama opredelitev gostot med nizkimi pastoznimi, počasnimi in hitrimi visokimi, kot bo odvisna od vašega nizkega in visokega vibracijskega stanja, je le eden od mnogih načinov razlage vesolja. Nikoli pa ga ne bo razložila v celoti.

Ne gre samo za vibracije ali hitrost, kot pri lopaticah ventilatorja, ki so zamegljene samo zato, ker se glede na opazovalca gibljejo zelo hitro, medtem ko bi opazovalec, če bi se vrtel kot lopatice, videl, da so se ustavile, vse drugo v "prostoru" pa bi bilo zamegljeno. Opisovanje s stališča opazovalca v sobi ali s stališča opazovalca, ki se vrti skupaj z ventilatorjem, kot različnih gostot, pri čemer stališče enega ali drugega omogoča, da vidimo in zaznavamo stvari drugače, kar preprečuje, da bi jasno videli drugo perspektivo.

Ni treba posebej poudarjati, da je razlaga sicer zanimiva in pomaga oblikovati miselno podobo gostot, vendar je daleč od tega, da bi lahko pojasnila, kaj se v zvezi s to temo v vesolju zares dogaja. Je le še ena zamisel, še eno orodje, ki nam omogoča, da razumemo več, vendar ni celotna slika. Kajti z našega stališča opazovanja, s tem primerom sobe z ventilatorjem, razumemo, da pri tem pojavu ne gre za gostote, temveč le za perspektivo gibanja.

Gostoto lahko raje razložimo kot kopičenje konceptov in idej, ki tvorijo navezave, ki bodo opredelile "jaz" in Ego subjekta opazovalca, kar bo s preprosto širitvijo razumevanja omogočilo subjektu opazovalcu zaznati več podrobnosti, več podatkov, kar poveča njegovo zaznavanje razsežnosti na tej gostoti. Večja kot je gostota, večja je kompleksnost, ergo, zaznavajo se druge dimenzije. Vendar ne tako, kot da bi zaznali več stvari, ki so že obstajale, temveč je prav Subjekt opazovalec tisti, ki se je razširil in oblikoval kompleksnejšo resničnost, bogatejšo s podrobnostmi.

Zato vztrajam, da tako imenovani materialni svet ne obstaja. Tisti pojem Materialni svet, ki bo neizprosno oblikoval svoje nasprotje nematerialnega: je le razlaga, ki jo vsebuje skupina dogovorov, na katere je močno navezana ena ali več točk Pozornosti Zavesti, ker jih opredeljuje, njihovo samopodobo, ker oblikuje njihov Jaz in njihov Ego. Ne bo pa vključevala drugih stališč, razen njihovega lastnega, do skupine, ki ustvarja te ideje dojemanja.

Tu vam skušam razložiti, kako imajo druga Bitja stališča, dogovore in zaznave, ki vključujejo druge vrste eksistencialnih resničnosti, ne kot da živijo v njih, ampak kot da to so. To vključuje tudi ne-inkarnirana bitja z navezanostjo na svoje življenje v "materialnem svetu", katerih pozornost se bo prekrivala med tako imenovanim Duhovnim svetom ali nižjim astralnim in materialnim svetom živih bitij, če uporabimo razumljive izraze.

Tovrstna pojavljanja čudnih bitij, entitet, kripto-zoologije, duhov in vsega tistega, kar se zaznava, da obstaja, pa ne bi smelo, razumem kot posledica vsega tistega, kar poskušam opisati tukaj zdaj in v zadnjih nekaj dneh.

Obstaja samo ena univerzalna masa čiste zavesti, imenujte jo eter, imenujte jo Izvirni Vir. Vse drugo, kar je v njej, holografski fragmenti, gostote, dimenzije, časovne linije, vzporedna vesolja, so ali bodo zaznali le bitje ali skupina bitij in njihove točke pozornosti ter njihove ravni zavesti.

Vse zgoraj navedeno je bil moj poskus, da bi z omejenimi besedami pojasnila, zakaj ni smrti, saj je to le omejen koncept v okviru dogovorov, ki odražajo le "Jaz" in Ego tistih, ki imajo določene dogovorjene perspektive, živih.

Zato obstaja nešteto materialnih, resničnih svetov, po eden za vsako Bitje Točke Pozornosti Zavesti. Zato sem vam zagotovila, da obstaja časovnica, vzporedno vesolje, gostota ali dimenzija za vsakega od vas, za vsako bitje, ki obstaja.